

De Commissie CAO-zaken (hierna: de Commissie) heeft het geschil tussen werkgever en haar werknemer behandeld. De uitspraak van de Commissie luidt als volgt:

Tussen werkgever en werknemer bestaat een verschil van mening over de interpretatie van artikel 2.12.2 CAO Woondiensten (aanvulling WW-uitkering werknemer 60 jaar of ouder). Het geschil heeft betrekking op de vraag of de aanvulling van de WW-uitkering eindigt als het recht op WW-uitkering stopt of dat een eventuele latere uitkering ook zou moeten worden aangevuld (vraag 1). Daarnaast is discussie tussen partijen ontstaan over of bij de bruto/netto-herleiding rekening dient te worden gehouden met een toegekende bonus/gratificatie (vraag 2) en ingehouden pensioenpremies (vraag 3).

#### **Standpunt werknemer**

Werknemer neemt geen (expliciet) standpunt in, maar stelt een aantal vragen ten aanzien van de duur van de aanvulling en de bruto/netto-herleiding. Werknemer wenst te vernemen of de aanvulling stopt bij einde WW-uitkering of dat een eventuele latere uitkering, na einde WW-uitkering, ook dient te worden aangevuld. Daarnaast legt werknemer bij de Commissie CAO-zaken de vraag neer of bij de bruto/netto-herleiding ingehouden pensioenpremies en een toegekende bonus/gratificatie dienen te worden betrokken. Ter onderbouwing voert werknemer aan dat de bonus/gratificatie door het UWV is meegenomen in het dagloonadvies.

#### **Standpunt werkgever**

Werkgever is van oordeel dat de aanvulling op de WW-uitkering stopt op het moment dat de betreffende (ex-)werknemer geen uitkering meer krijgt krachtens de Werkloosheidswet, maar nog niet met pensioen gaat. De reden dat de woorden 'tot aan de pensioendatum' zijn opgenomen in de CAO-tekst is dat het recht op een aanvulling op de WW-uitkering in ieder geval eindigt als het pensioen ingaat. Recht op uitkeringen die ontstaan na einde WW-uitkering hoeven niet te worden aangevuld nu dit niet in de CAO-tekst is opgenomen. Ook als de werknemer na einde WW-uitkering niet in aanmerking komt voor een andere uitkering, of er geen één aanvraagt, hoeft de werkgever niet de aanvulling van 80% te betalen. Het kan volgens werkgever niet de bedoeling zijn dat de ex-werkgever een aanvulling dient te verstrekken waarvan de duur en hoogte op voorhand niet te bepalen is.

Ten aanzien van de bruto/netto-herleiding merkt werkgever op dat voor de hoogte van de aanvulling dient te worden gekeken naar het daadwerkelijke nettosalaris dat gold voor de werknemer bij beëindiging van het dienstverband. Dit brengt logischerwijs met zich mee dat bij de bruto/netto-herleiding ook rekening dient te worden gehouden met ingehouden pensioenpremies.

Tot slot betwist werkgever dat bij de bruto/netto-herleiding rekening dient te worden gehouden met de mogelijke bonus die de (ex-)werknemer kon gaan verdienen. Het betrof namelijk een bonus die niet structureel was en afhing van specifieke omstandigheden. Ook viel niet vast te stellen of de (ex-)werknemer in het jaar van beëindiging van het dienstverband (2012) in aanmerking zou komen voor een bonus.

## **Oordeel Commissie**

### Recht aanvulling WW-uitkering

Een werknemer die 60 jaar of ouder is, krijgt ingevolge artikel 2.12.2 CAO Woondiensten bij onvrijwillig ontslag tot zijn pensioendatum van zijn ex-werkgever een aanvulling op zijn uitkering volgens de Werkloosheidswet (WW). De ex-werkgever vult aan tot 80 procent van het nettosalaris dat voor de werknemer gold bij de beëindiging van het dienstverband. CAO-partijen hebben met dit artikel de werknemer zekerheid willen bieden met betrekking tot zijn (netto) besteedbaar inkomen na onvrijwillig ontslag, namelijk: 80 procent van zijn nettosalaris.

### Duur aanvulling WW-uitkering (vraag 1)

Ten aanzien van de door FNV Bouw gestelde vraag met betrekking tot de duur van de aanvulling, zijn tijdens de behandeling door de Commissie de stemmen gestaakt. Derhalve kan de Commissie op dit punt geen uitspraak doen.

### Definiëring CAO-begrip 'nettosalaris' (vraag 2)

De aanvulling van artikel 2.12 CAO Woondiensten wordt berekend over het nettosalaris van de werknemer. Voor de bepaling van de hoogte van de aanvulling is het nettosalaris dat gold bij uitdiensttreding leidend. De Commissie is van oordeel dat onder salaris enkel het voor de werknemer geldende schaalbedrag conform artikel 4.3-4.4 CAO Woondiensten moet worden verstaan. Bij de bepaling van de hoogte van de aanvulling hoeft dus geen rekening te worden gehouden met andere aanvullende arbeidsvoorwaarden, zoals in casu de bonus/gratificatie. De Commissie acht dit de meest objectieve uitleg. Deze strookt ook met de bedoeling van CAO-partijen. Een bonusregeling was namelijk ten tijde van de invoering van artikel 2.12 CAO Woondiensten niet opgenomen in de CAO. CAO-partijen hebben niet beoogd om een bonusregeling aan te vullen.

Het dagloonadvies van het UWV is voor de beantwoording van de vraag niet relevant, aangezien dit advies alleen ziet op het loonbegrip in de WW. Het gaat derhalve om een uitleg en toepassing van één of meer bepalingen uit de sociale verzekeringswetgeving. Deze uitleg staat los van de interpretatie en toepassing van een civielrechtelijke contractuele regeling, zoals artikel 2.12 CAO Woondiensten.

### Bruto/netto-herleiding (vraag 3)

De Commissie oordeelt dat bij de bruto/netto-herleiding rekening dient te worden gehouden met structurele inhoudingen die voortvloeien uit de wet en CAO Woondiensten. Structurele inhoudingen die voortvloeien uit de wet zijn onder andere loonbelasting en de werknemersbijdrage Zorgverzekeringswet (bijdrage Zvw). De werknemersbijdrage pensioenpremies en Stichting Fonds Leren en Ontwikkelen Woningcorporaties (FLOW) zijn voorbeelden van structurele inhoudingen die voortvloeien uit de CAO Woondiensten.

Werkgever wordt ten aanzien van vraag 2 en 3 in het gelijkgesteld.